

KRAJSKÁ PROKURATÚRA PREŠOV

Masarykova ul. 16, 080 01 Prešov

Telefón: 051/77 22 578, Fax: 051/77 34 196, Mail: kppresov@genpro.gov.sk

Kc 185/13 - 4

Prešov, 25. septembra 2013

Obec Lipníky
Jozef Plančár
starosta obce
Obecný úrad Lipníky 100

Obecný úrad LIPNÍKY			
Došlo dňa:	27. 9. 2013	Registračná značka:	
Podacia čísla:	16C/2013	Starostský znak a pečat:	
Prílohy:	4	Výstavuje:	PL

082 12 Kapušany

Podnetom zo 16. 8. 2013, adresovaným a doručeným Generálnej prokuratúre SR dňa 21. 8. 2013, ste sa domáhali preskúmania zákonnosti rozsudku Krajského súdu Prešov č. k. 10Co 97/2012, 10Co 98/2012-305 z 28. 2. 2013 vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 16C/299/2007-254 zo 4. 6. 2012 v spojení s doplňujúcim rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 16C/299/2007-260 zo 4. 6. 2012 a následne, aby generálny prokurátor SR podal proti nemu mimoriadne dovolanie podľa § 243e a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V mene generálneho prokurátora SR Vás týmto listom v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov upovedomujem o spôsobe vybavenia podnetu.

Za účelom posúdenia dôvodnosti Vášho podnetu som zadovážila a preskúmala na vec sa vzťahujúci spis Okresného súdu Prešov č. k. 16C/299/2007. Po jeho preskúmaní som dospela k záveru, že v danej veci nie sú splnené zákonné podmienky na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom SR.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že vo veci žalobcu COOP Jednota Prešov, spotrebné družstvo, so sídlom Konštantínova 3, Prešov, právne zastúpeného JUDr. Konštantínom Vaľom, advokátom, Advokátska kancelária VAĽO & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Konštantínova 3, Prešov proti žalovanej obci Lipníky, právne zastúpenej doc. JUDr. Jánom Pirčom, CSc., advokátom so sídlom Štrbská 4, Košice o zaplatenie 46 471,48 € s príslušenstvom, Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 16C/299/2007-254 zo 4. 6. 2012 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 46 471,48 € s 11 % úrokom z omeškania od 30. 4. 2004 do zaplatenia; vo zvyšku čo do priznania úrokov z omeškania nad 11 % za obdobie do 29. 4. 2004, ako aj 3 % úroku z omeškania za obdobie od 1. 12. 1977 do 30. 4. 1995 žalobu zamietol; priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o trovách rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Doplňujúcim rozsudkom č. k. 16C/299/2007-260 zo 4. 6. 2012 označený súd zamietol protinávrh žalovanej o zaplatenie 50 186,64 €.

O odvolaní žalovanej rozhodol Krajský súd Prešov rozsudkom č. k. 10Co 97/2012, 10Co 98/2012-305 z 28. 2. 2013 tak, že nepripustil čiastočné späťvzatie protižaloby; potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok v spojení s doplnčacím rozsudkom s výnimkou výroku o trovách konania a výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti; zrušil odvolaním napadnutý rozsudok v spojení s doplnčacím rozsudkom vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vyššie uvedené rozsudky súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu nadobudli právoplatnosť dňom 5. 4. 2013.

Podľa § 243e ods. 1 OSP, ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon, a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu mimoriadne dovolanie.

Podľa § 243f ods. 1 OSP mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

V podnete na podanie mimoriadneho dovolania výslovne uvádzate, že podnet podávate z dôvodov uvedených v § 243f ods. 1 písm. a), c) OSP, t. j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 a že rozhodnutie súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod podľa § 243f ods. 1 písm. a) OSP ste konkretizovali tak, že v konaní ste vzniesli kompenzačnú námietku a sudy ju vyhodnotili ako protižalobu znejúcu na sumu 50 186,64 €. Podľa Vášho názoru sa reálne jednalo o kompenzačnú námietku čo do výšky žalovanej sumy a nie o vzájomný protinávrh, tak ako to vyhodnotili sudy oboch stupňov. V tejto súvislosti ste spochybnili obsah rekonštruovanej zápisnice o priebehu pojednávania konaného dňa 4. 6. 2012, ktorá nezachytila prednes Vášho právneho zástupcu, v rámci ktorého uviedol, že vznáša kompenzačnú námietku do výšky žalovanej sumy a to tej, ktorá ostala predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby zo strany žalobcu. Tvrdíte, že krajský súd konania po čiastočnom späťvzatí žaloby zo strany žalobcu. Tvrdíte, že krajský súd neuviedol, aké konkrétne kroky vykonal za účelom zistenia správnosti zápisnice, či naozaj nedošlo k jej nesprávne zrekonštruovaniu. Z uvedeného dôvodu preto zastávate názor, že týmto svojím postupom Vám súd odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP), čím nepochybne zasiahol do Vašich procesných práv.

Vami uvádzanú kompenzačnú námietku, ktorú ste vzniesli už v podaní zo 6. 4. 2009, správne vyhodnotil už súd prvého stupňa, ktorý konštatoval, že pokiaľ bola na započítanie uplatnená suma vo výške 50 186,64 €, nejedná sa o kompenzačnú námietku, ale v súlade s ustanovením § 98 OSP ide o protinávrh žalovanej, pretože

žiada prisúdiť viac než je žalobcom uplatnený nárok. Tvrdenie o nepresnosti obsahu rekonštruovanej zápisnice, ktoré ste predniesli už v odvolaní, hodnotím rovnako ako neopodstatnené, pričom v súlade so záverom odvolacieho súdu mám za to, že v konaní nebolo ničím preukázané, že by malo dôjsť k úprave kompenzačnej námietky.

Pod pojmom „odňatie možnosti konať pred súdom“ sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Z obsahu spisu je zrejmé, že postupom súdov nebola žalovanej znemožnená realizácia jej procesných práv, ktoré jej Občiansky súdny poriadok priznáva na ich zabezpečenie (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a pod.).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 243f ods. 1 písm. c) OSP uvádzate, že podľa Vás súd neposkytol dostatočné zdôvodnenie právneho záveru o tom, že pri prechode nehnuteľného majetku vo vlastníctve štátu na obec museli byť splnené súčasne obidve zákonom stanovené podmienky, t. j. že nehnuteľnosť musela byť vo vlastníctve štátu a miestnemu národnému výboru, na území ktorého sa nehnuteľnosť nachádzala, patrilo ku dňu účinnosti zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, t. j. k 24. 11. 1990 právo hospodárenia. Ďalej ste namietli, že krajský súd v odôvodnení rozhodnutia len stručným konštatovaním uviedol, že vzťah medzi účastníkmi konania je typickým občianskoprávnym vzťahom, avšak bližšie úvahy, ktorými sa riadil, už opomenul uviesť. Objasnenie tejto skutočnosti je podľa Vás dôležité pre posúdenie toho, či v danej veci súd správne aplikoval Občiansky zákonník a následne aj ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o plynutí premlčacích lehôt, či možnosti započítania vzájomných pohľadávok. V nadväznosti na to poukazujete na úpravu obsiahnutú v ustanovení § 763 Obchodného zákonníka a v ustanovení § 130 ods. 1, 2, písm. c) Hospodárskeho zákonníka. Pokladáte za sporné, či súd aplikoval na danú právnu vec správnu právnu normu.

V súdnom konaní vykonanými dôkazmi bolo nepochybne preukázané, že predmetom prevodu hospodárskej zmluvy č. 303/1977 z 23. 11. 1977 bol štátny majetok, ktorý bol v správe Miestneho národného výboru Nemcovce. V dôsledku absencie schvaľovacej doložky podľa ustanovenia § 16 ods. 1 vyhlášky Federálneho ministerstva financií č. 156/1975 Zb. o správe národného majetku predmetná zmluva nikdy nenadobudla účinnosť, a teda majetok ostal vo vlastníctve štátu až do času, kým podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti, t. j. k 1. 5. 1991 neprešiel do vlastníctva obce. Súdy oboch stupňov náležite zdôvodnili svoje úvahy o tom, prečo je na predmetný vzťah aplikovať príslušné občianskoprávne predpisy. Obec mala možnosť po nadobudnutí vlastníckeho práva domáhať sa vydania nehnuteľností od žalobcu ako nevlastníka podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Následky hospodárskej zmluvy po nadobudnutí účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. už objektívne nikdy nemohli nastať. Druhostupňový súd v tomto smere správne poukázal na ustanovenie § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Žalobca po prechode vlastníckeho práva zo štátu na obec bol povinný nehnuteľnosť obci vydať a súčasne bol oprávnený požadovať od obce

sumu, ktorú zaplatil za predmetnú nehnuteľnosť, a to vzhľadom na dikciu ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb.

K Vášmu tvrdeniu, že rozhodnutie krajského súdu je nedostatočne odôvodnené poznamenávam, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, ktoré zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Súčasne poukazujem na uznesenie Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 115/03, podľa ktorého všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu a Vami v podnete uvádzaných skutočností opätovne konštatujem, že som nezistila existenciu dovolacích dôvodov uvedených v § 243f ods. 1 písm. a), c) OSP.

Vo vzťahu k Vášmu tvrdeniu, že v rozhodnutiach tak okresného, ako aj krajského súdu absentuje výrok o určení vlastníckeho práva uvádzam, že ešte ~~uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 17C/17/1996-208 z 26. 2. 2007 súd konanie o určení vlastníckeho práva zastavil.~~

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, nezistiac zákonný dôvod na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom SR, Váš podnet ako nedôvodný odkladám.

JUDr. Ľuboslava Sisakova
vedúca netrestného oddelenia